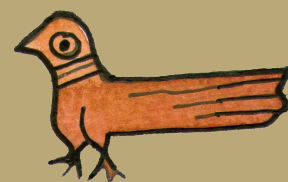

RÈPTILS, AMFIBIS I UN COLOM

Fa molt, molt de temps, el gripau, líder dels amfibis, i la serp de Montpeller, líder dels rèptils, discutien per la possessió de l'aigua de l'estany d'Espolla. Debateren durant hores i hores fins que es declarà la guerra.

Anys després, la guerra encara durava i ningú cessava. Cada dia eren més les víctimes que es cobrava el camp de batalla i l'esperança que en algun moment el combat parés, minvava.

Un dia, per sort, arribà un colom blanc que, en veure el paisatge, s'horroritza. Després de fer mans i mànigues per aconseguir comunicar-se amb els caps d'ambdues faccions, demanà explicacions d'aquelles destruccions.

—L'aigua de l'estany d'Espolla el meu poble volia, perquè si no, on creixerien les nostres cries? —va remugar el gripau.

—I nosaltres? Som molt diversos, alguns som terrestres, però també n'hi ha un gran nombre d'aquàtics. L'aigua és l'únic que ens manté units i en vida —contestà indignada la serp de Montpeller.

—Estimats amics, en cap moment heu pensat a compartir el paratge? El vostre egoisme ha causat un infinit nombre de morts; no us preocupàveu tant pel vostre poble? I on és aquesta terra tan meravellosa i plena de vida per la qual us barallàveu? Perquè jo només veig una terra morta gràcies als vostres actes.

Els dos líders de l'inútil lluita quedaren estupefactes, reflexionaren i s'adonaren del terrible error. Mentre seguien pensant, el colom volà, i en retornar duia al bec un tros de balca.

—No gaire lluny d'aquí, hi ha un extens estany, molt més gran, i l'anomenen el de Banyoles. Apreneu a compartir-lo i us hi portaré de bon grat.

I així fou com rèptils i amfibis habitaren en pau i harmonia al majestuós estany de Banyoles; això sí, l'estany d'Espolla quedà tan deteriorat que mai més es recuperà, encara avui dia només s'omple durant una part de l'any.

Autor/a: Aqua – IES Pla de l'Estany, de Banyoles

